

Det du kan i dag ger dig inget försprång i morgon

TECHWORLD 
2013-11-21 Sida 66-68

Författare: Daniel Åhlin

Gustav Bergquist är teknisk chef på Bahnhof. Han står med ena benet djupt rotad i tekniken och det andra i affärsvärlden. Han menar att ständig utveckling är nyckeln till att lyckas.

Hur kom det sig att du hamnade i it-branschen?

- Det är svårt att isolera någon händelse. Jag har alltid haft ett intresse för teknik och att skruva isär saker, så att jag senare började med datorer var en naturlig sak. Jag har till skillnad från många andra aldrig haft något större intresse för spel, det var alltid mer intressant att förstå hur saker hängde ihop och funkade bakom skalet. Där började något slags utforskande av en värld som jag inte kände till. Hur samverkade systemen, och vad kunde man göra med dem? Det var det som var mest spännande för mig.



Hur utvecklades det intresset vidare?

- Jag läste en naturteknisk utbildning där principen var att man skulle hålla sig så bred som möjligt. Då tänkte jag ofta att jag borde ha satsat på en mer rent teknisk utbildning, men nu är jag glad att ha med mig den bredden, det har jag nytta av i dag.

Efter det gjorde jag lumpen och när jag var färdig där bestämde jag mig för att jag i alla fall skulle plugga vidare. Då hade jag sysslat en hel del med programmering i några år. Det bidrog med något kreativt till den annars ganska fyrkantiga och tekniktunga branschen. Jag gillade känslan av att det från början inte fanns något annat än byggklossar som jag själv kunde kombinera ihop för att uppnå något. Jag tänkte därför att systemvetenskap skulle passa mig bra, och flyttade till Uppsala för att läsa det. Där möttes jag av en slags kondenserad motsats till den kreativitet som hade lockat mig med programmering. Från början handlade det mesta om att lösa matematiska problem med hjälp av datorer. Jag började direkt ifrågasätta vad vi faktiskt skulle använda det till, annat än att lösa de problemen. För mig var det inte särskilt upplyftande att tänka att datorer skulle användas till att räkna ut ännu fler decimaler på pi eller något liknande.

Vad gjorde du då?

- Jag insåg att det inte var för mig, så jag hoppade av och tog ett Adidas-teknikerjobb, som man kallade det på den tiden, på ett företag som hette IT-resurs. Mitt första projekt där var att hjälpa Systembolaget med att byta kassasystem. Det var precis i skiftet när retailbranschen flyttade från en väldigt analog värld av specialbyggda lådor med en självlysande grön skärm, till en ny

datormiljö. Det tog inte många veckor innan jag fick ett erbjudande att i stället börja på företaget som hade uppdraget att projektleda den tekniska utrustningen, vilket jag tackade ja till. Det innebar att jag arbetade väldigt mycket med projekt i retailvärlden, med kassasystem och kommunikationslänkar. Det var en intressant tid, och egentligen första gången som jag såg allt som krävdes bakom en enda funktion, och hur allt i ett nätverk måste funka tillsammans.

När var jag tjugofem år började jag, efter noga överväganden, att plugga på universitet igen. Där tillbringade jag två och halvt år. Jag kände att jag hade extremt bråttom att få fart på maskineriet och livet, så jag läste dubbelt, både företagsekonomi och juridik. Den tekniska kompetensen kände jag att jag redan hade. Anledningen till att jag fokuserade på de två ämnena var att de är länken mellan kunderna och leverantörerna.

Gick du direkt tillbaka till it-branschen när du var klar?

- På sätt och vis. Jag började redan under sista året hålla olika kurser på Nackademin. Många ämnen jag undervisade i hade en ganska tuff inlärningskurva för mig. Ett par veckor innan kursen skulle börja skaffade jag alla böcker, läste dem och gjorde alla labbarna.

Att utbilda andra var väldigt kul, inte minst att se att säkert nio av tio hade jobb en månad innan utbildningen var klar. Det var ett bevis på att det koncept som vi körde funkade.

Jag hade haft svårt att bestämma mig om jag skulle satsa på ekonomi eller teknik, men när Nackademin sedan frågade mig om jag vill ta hand om alla deras it-utbildningar tackade jag ja till det. De behövde någon som både kunde paketera och koordinera utbildningarna, plocka in konsulter och vara ute och prata med branschen om vilka kompetenser som behövdes. Det gjorde jag i tre år, innan jag hamnade där jag är i dag.

Varför blev det Bahnhof?

- De sista åren på Nackademin hade jag successivt glidit allt mer mot företagsledning och administrativa frågor, vi växte väldigt snabbt. Jag kände då att jag återigen hade tappat kontakten med tekniken. På Bahnhof fick jag möjlighet att för första gången kombinera alla de kompetenser jag hade samlat på mig. Det var ganska precis vad jag hade letat efter, och det var vad de letade efter.

Vilken typ av projekt tycker du är roligast att jobba med?

- Den typ som vi jobbar med i dag. Det är större och mer omfattande projekt än någonsin tidigare. Tittar man på vår datahallsverksamhet så är vi väsentligt mer tekniskt djupa när vi designar våra lösningar. Att både bygga tekniskt avancerat och kostnadseffektivt, det tycker jag är kul.

Om jag ska nämna ett särskilt projekt så är värmeåtervinning väldigt hett hos oss. Vi har länge stört oss på att ingen ser att en datahall också är en massa element. Vi stoppar in en hiskelig massa el, som skapar en hiskelig massa värme, och sedan får vi skapa system för att försöka bli av med värmen till så låg kostnad som möjligt. Värmen har alltså blivit en kostnad för oss. Borde det inte i vårt kalla klimat finnas bättre alternativ än att jag ska behöva betala för att bli av med värme?

Därför har vi nu inlett ett projekt tillsammans med **Fortum** där vi levererar in all överskottsvärme så att den kan användas till att värma byggnader. Inom det här området har de nordiska länderna en unik position. Det spännande är att projektet har utvecklats i tät symbios mellan tekniska lösningar och ekonomi, i det gränslandet finns det mycket att göra.

Vad tror du att det är som har gjort dig framgångsrik?

- Det är lätt att vara lite svenskt blygsam, men jag tror att en vilja att ständigt utveckla sig och sin verksamhet är viktig. Man ska samtidigt vara nöjd med det man åstadkommit och inte vara nöjd för att man inte gjort allting ännu. En del av mitt jobb har alltid varit att inte vara tillfreds med hur allting är. Det är viktigt att jag kan förmedla båda sidorna till min personal, att få dem att se vad vi har gjort och se vad vi kan och ska göra i framtiden. Jag är också gärna inne och pillar och tycker till om många delar av verksamheten, och försöker ge folk en utmaning som de känner att de kan sy ihop.

Vilka råd eller tips skulle du ge till någon som vill arbeta i itbranschen?

- Jobba med det du tycker är kul. Gör du det så kommer du att bli duktig och engagerad i det du gör, du lär dig lättare och kommer att inspirera andra. Är något kul, finns det inga begränsningar. Tycker man inte det måste man acceptera att man förmodligen är på fel plats. Då kommer allt kännas jobbigt. När man känner att man är energisk, engagerad och vill lära sig, då är man på rätt plats.

Kom ihåg att kunskapen du har i dag inte kommer att ge dig ett försprång i morgon. Hela branschen handlar om att hela tiden utveckla sig själv och det man håller på med. Det är inte alltid arbetsgivaren som driver det.

Vill man vara framgångsrik och ha en lång bana inom den här branschen måste man vara villig att förändra sig själv och inte vara låst vid att jobba med någon specifik sak på ett specifikt sätt. Jag tycker också att det är viktigt att man tar in kompetenser och erfarenheter från icke-tekniska områden, till exempel ekonomi eller estetisk verksamhet. Ett sådant klimat, en slags smältdegel av kompetenser, är det som föder nya idéer och leder oss framåt. Man ska inte vara rädd för att kasta sig ut i olika kombinationer. Man ångrar oftast bara det som man inte testat.

»När man känner att man är energisk, engagerad och vill lära sig, då är man på rätt plats.«

FAKTA

Namn: Gustav Bergquist. Ålder: 33 år. Bor: Österåker. Gör: Teknisk chef på Bahnhof. Andra intressen: Båt, skidåkning, familj, men inte nödvändigtvis i den ordningen. Bäst just nu: Att vi ser resultat av våra ansträngningar inom samtliga tekniska områden. Sämst just nu: Att alla bra projekt helt enkelt inte hinns med. Ser fram emot: Att vi lyckas avsluta en del pågående projekt nu innan jul.

© Techworld eller artikelförfattaren.